

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/113/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7215224936
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Frederika Zozuláková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7215224936.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci starostlivosti súdu o mal. deti Z.Á. M., O.. XX.XX.XXXX R. F. P. M., O.. XX.X.XXXX zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach detí rodičov: C.. R. M. O.. XX.X.XXXX V. X. M. O. V. H.. Č.. XX zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Kerecman s.r.o. so sídlom v Košiciach na Rázusovej ul. č. 1 a P. M. O.. XX.XX.XXXX V. X. M. O. X. H.. Č.. XX K.P. L.. R. B. E. R. F. F. X. M. O. Ž. H.. Č.. X v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Košice II z 18.4.2016 č.k. 27P 303/2015-423 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením zamietol návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhala, aby súd predbežne upravil výkon rodičovských práv a povinností k mal. deťom tak, že dočasne zverí maloleté deti Z. R. F. P. do jej osobnej starostlivosti, otcovi uloží povinnosť prispievať na výživu maloletých detí vo výške 30 % zo sumy životného minima pre nezaopatrené nepľnoleté dieťa na každé dieťa osobitne a upraví styk otca s maloletými deťmi každú prvú sobotu v mesiaci od 10.00 hod. do 13.00 hod. za jej prítomnosti.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie matka prostredníctvom právneho zástupcu a navrhla, aby odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa a jej návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyhovel. Uviedla, že podaným návrhom na nariadenie predbežného opatrenia sa primárne domáhala dočasnej úpravy styku otca s maloletými deťmi v jej prítomnosti. Návrh odôvodnila predovšetkým výrazným zhoršením zdravotného stavu oboch detí, ku ktorému došlo približne v marci 2016 chaotickým a nepredvídateľným vynucovaním styku otca s deťmi, zhoršujúcim zdravotným stavom maloletých detí ako aj existenciou rozporov a nezhôd medzi rodičmi týkajúcimi sa výchovy detí. Súd prvého stupňa sa však s týmito dôvodmi riadne nevyporiadal a bez náležitého odôvodnenia ich nezohľadnil vo svojom rozhodnutí. Vo vzťahu k zhoršenému zdravotnému stavu detí súd prvého stupňa len na okraj v odôvodnení poznamenal, že psychické problémy detí pretrvávajú už od marca 2015, teda tieto problémy mali už v čase podania návrhu na začatie konania vo veci samej, ako aj v čase posledného rozhodovania o úprave rodičovských práv a povinností k maloletým deťom. Nepopiera, že maloleté deti mali psychické problémy už v čase podania návrhu na začatie konania, ale samotné psychické problémy neboli dôvodom na podanie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ale práve závažné zhoršenie zdravotného a psychického stavu detí, ktoré nemožno prehliadať ani bagatelizovať. V čase predchádzajúceho rozhodovania o jej návrhu na nariadenie predbežného opatrenia mali deti síce psychické problémy, ale neboli tak závažné ako v súčasnosti, o čom svedčí aj fakt, že v minulosti postačovala deťom starostlivosť klinického psychológa, ale od zhoršenia zdravotného stavu detí v marci 2016 sú obe pacientmi psychiatrickej ambulancie. U maloletého Tomáša došlo k výraznému zhoršeniu depresívnej symptomatiky, ktorá síce bola u maloletého prítomná aj v minulosti, avšak v súčasnosti prerástla do závažnej depresívnej poruchy správania, ktorá s ohľadom na chlapcove samovražedné

myšlienky vyvoláva mimoriadne obavy o zdravie a život maloletého, pričom maloletý sa celkovo uzavrel pred okolím, trpí nespavosťou, prejavili sa uňho výrazné veku neprimerané ochranné sklony vo vzťahu k matke zo strachu pred otcom, výrazne sa zhoršil v prospechu v škole a má problémy s koncentráciou pozornosti. O závažnosti zdravotného stavu maloletého svedčí aj skutočnosť, že maloletý od marca 2016 užíva antidepresíva na základe lekárskeho predpisu. Rovnako došlo aj k zhoršeniu zdravotného stavu maloletej F. P., u ktorej sa ešte viac zhoršili prejavy pomočovania ako závažnej stresovej poruchy, ktoré sa po stretnutiach s otcom prejavuje po dobu niekoľkých dní aj počas dňa, čo je pre dieťa, ktoré má v septembri 2016 nastúpiť do školy veľmi závažný problém. Okrem toho sa u nej zhoršili aj úzkostné prejavy v jej prežívaní (panický strach z odlúčenia od matky) a problémy v koncentrácii. Zmeny v zdravotnom a psychickom stave detí boli pritom podrobne rozpisované v znaleckom posudku MUDr. Terézie E. č. X/XXXX z 2.4.2016, ktorý pripojila k návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Súd prvého stupňa však záver znalkyne úplne ignoroval a vôbec sa nezaoberal zmenami v zdravotnom stave detí. Ďalej záver súdu prvého stupňa o tom, že z návrhu nevyplýva, že by sa otec domáhal styku s deťmi je v priamom rozpore s obsahom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, v ktorom uviedla, že jedným z dôvodov naliehavej potreby upraviť styk otca s deťmi je práve chaotické a nepredvídateľné vynucovanie styku s deťmi zo strany otca, ktorého predstavy o spôsobe realizácie styku s deťmi úplne ignorujú ich potreby, záujmy, ako aj zdravotný stav. Otec si totiž vynucuje styk vtedy, keď sa mu to hodí a okamžite žiada o stretnutie s deťmi do 10 minút od zavolania, na ktoré sa deti nie sú schopné pre krátkosť času pripraviť a ktoré nevhodným spôsobom zasahuje do ich denného režimu, programu a voľnočasových aktivít. Otcom vyžadovaný styk takto prináša pre deti ďalšie stresujúce situácie, ktoré s ohľadom na negatívne zážitky a skúsenosti detí s otcom v nich vyvolávajú strach z odlúčenia od matky, zmätok a obavy z opakovaného násilného chovania otca. Je pravdou, že do konca r. 2015 otec nejavil o deti takmer žiaden záujem. Táto situácia sa však zmenila na začiatku r. 2016, keď sa otec opäť začal s deťmi kontaktovať a to najprv telefonicky s viacerými sľubmi stretnutí s deťmi, čo neskôr asi vo februári 2016 vyústilo do agresívneho a bezohľadného vynucovania styku, ktorý viackrát požadoval okamžité stretnutia s deťmi s odôvodnením, že teraz má čas, pričom úplne ignoroval program detí a ich denný režim, čo si nedal vysvetliť, naďalej presadzoval svoju vôľu, čo skončilo až vyhrážkami, že ak mu deti nedá, podá trestné oznámenie. Pod vplyvom týchto vyhrážok ustúpila a takýmto spôsobom sa od februára 2016 realizovali dve stretnutia 18.2. a 29.3., pričom vynucovanie styku zo strany otca bolo v tomto období s ohľadom na jeho požiadavky ešte intenzívnejšie, čomu však zabránil jeho dlhodobý pobyt na Floride od 22.2.2016 do 23.3.2016. Otec sa podľa jej vedomostí presťahoval začiatkom r. 2016 z Bratislavy späť do Košíc a momentálne býva v rezidencii Cassovar Košice v prenajatom byte. K zhoršeniu zdravotného stavu detí došlo práve v období, kedy začal otec znovu deti kontaktovať, čo len potvrdzuje jeho negatívny vplyv na psychický stav detí ako aj potrebu upraviť jeho styk s deťmi tak, aby sa deti mohli vopred pripraviť a nebol pre nich len ďalším stresujúcim zážitkom. V ďalšom poukázala na závery znaleckého posudku, ako aj na skutočnosť, že na otca bola podaná obžaloba pre pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1,2 písm. b/ Trestného zákona, ktorého sa dopustil tak, že ju 16.2.2015 zvalil na zem, oboma rukami ju škrtil, pľuval jej do tváre, niekoľkokrát ju udrel pästou, pričom na ňu kričal, že ju zabije, zahrabe v záhrade, vytiahol strelnú zbraň a priložil jej ju k hlave, 4.3.2015 pred deťmi ju udieral rukami do tváre, udrel ju do čela a následne 5.3.2015 sa jej opäť vyhrážal, že ju zabije, zakope v záhrade a nikto ju nenájde. Túto skutočnosť tiež uviedla v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Podotkla, že predmetom jej predchádzajúceho návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nebola úprava styku otca s deťmi, ale len ich dočasné zverenie do jej starostlivosti a úprava vyživovacej povinnosti. Dočasného zverenia maloletých detí do osobnej starostlivosti a úpravy vyživovacej povinnosti sa svojím terajším návrhom domáhala hlavne z dôvodu, že úprava styku je obligatórne spojená aj s úpravou týchto ďalších pomerov k maloletým deťom. Ďalej vyjadrila názor, že záver súdu, v ktorom uviedol, že v rámci prebiehajúceho konania sa zaoberá dôsledným preskúmaním vzťahov detí a rodičov za účelom úpravy výkonu rodičovských práv a povinností v čo najlepšom záujme maloletých detí, čo vzhľadom na zložitú situáciu nie je možné v rámci konania o nariadenie predbežného opatrenia, vlastne súd odmietol poskytnúť deťom predbežnú ochranu, čím popiera význam a účel predbežného opatrenia, ktorým je práve poskytnutie rýchlej a účinnej ochrany ohrozeným právam a záujmom a nie konečné riešenie veci, čomu zodpovedá aj skutočnosť, že v konaní o nariadenie predbežného opatrenia sa dokazovanie nevykonáva, ale postačuje len osvedčenie rozhodujúcich skutočností, z ktorých vyplýva naliehavosť predbežnej úpravy pomerov, keď navyše v predmetnom konaní od podania návrhu 14.8.2015 sa vzhľadom na obštrukcie zo strany otca súd prvého stupňa vecou ešte ani nezačal meritórne zaoberať, z čoho je zrejmé, že rozhodnutie vo veci samej v najbližšej dobe nemožno očakávať, avšak situácia detí si vyžaduje okamžité bezodkladné riešenie už teraz.

Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky prostredníctvom právnej zástupkyne navrhol uznesenie súdu prvého stupňa potvrdiť. Zdôraznil, že matka vo svojich podaniach uvádza nepravdy, polopravdy, prípadne účelovo prekrúca realitu, pričom udalosti, ktoré popisuje sa odohrali inak, než ich prezentuje v rámci tohto konania, čo považuje za pomstu ohrdnutej manželky. Vzájomné konfrontácie v minulosti úmyselne provokovala a napriek jeho protestom úmyselne tak robila pred maloletými deťmi. Vo vzťahu k deťom uvádza len jeden príklad za všetky, keď matka vo chvíli, keď sa maloletý Z. s ním hral v izbe na poschodí hodila o zem tanier a následne netušiac, že syn bol v tej chvíli s otcom synovi povedala, že ten tanier po nej hodil otec. Syn sa ohradil, že veď otec je hore v izbe. Jej konanie je evidentne motivované snahou zneprijať mu život v maximálnej možnej miere ako aj získať majetok a výhody pokiaľ ide o BSM, čo bolo evidentné aj z jej prvého návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. S ohľadom na nepravdivé tvrdenia matky by chcel poukázať na konštatovanie znalca z odboru psychológie ako vyplývajú z uznesenia OR PZ z odboru kriminálnej polície z 29.6.2015 ČVS ORP-571/2-VYS-KE-2015, ktorým vyšetrovateľ odôvodňuje zastavenie trestného stíhania, ktoré bolo začaté pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby a to z dôvodu, že skutok nie je trestným činom. V otázke diagnostikovania lži skóre u menovanej znalca zistil, že poškodená sa vyjadruje emočným prejavom o celej predmetnej udalosti, má sklon k dramatizácii a subjektívnemu podávaniu priebehu udalostí. U poškodenej bolo zistené lži skóre na hranici štatistickej významnosti, čo poukazuje na to, že v popredí je skresľovanie, zveličovanie a zakrývanie skutočností. Nepopiera, že spolužitie s matkou detí nebolo v posledných týždňoch pred jeho odchodom zo spoločnej domácnosti v marci 2015 harmonické, naopak bolo konfliktné, hlavne z dôvodu jeho nevery, prečo sa hádali, obviňovali, často skutočne nevhodným spôsobom, no hádky často pred deťmi zásadne provokovala matka. Podstatné však je, že od marca 2015, teda už 14 mesiacov k žiadnej takejto udalosti nedošlo a už vôbec nie pred deťmi, čo matka sama potvrdila 17.5.2016 na hlavnom pojednávaní vo veci 3T 106/2015 vedenej na OS Košice II. Pokiaľ sa stav maloletých detí skutočne v poslednom období zhoršil, čo si však na ich správaní nijako nevšimol, matka mu túto skutočnosť ani nenaznačila, potom je otázne, čo je dôvodom tohto zhoršenia, keďže deti sú po celú dobu pod takmer výlučným vplyvom matky. Jediná zmena, ktorú zaznamenal je, že matka si našla nového partnera, ktorý sa s vysokou pravdepodobnosťou práve začiatkom r. 2016, teda v danom období nasťahoval do rodinného domu, kde býva matka s deťmi. On má na základe predbežného opatrenia súdu už vyše rok zakázaný vstup do tohto domu, čo bezvýhradne rešpektuje. Matka odôvodňuje naliehavosť predbežnej úpravy styku tým, že údajne došlo k ďalšiemu vynucovaniu styku s deťmi a že posledné stretnutie 9.5. malo byť údajne ukončené predčasne z dôvodu, že maloletá F. P. sa zo strachu z neho pri stretnutí pomočila. Pravda je však taká, že stretnutie sa uskutočnilo po vzájomnej dohode rodičov bez akéhokoľvek protestu matky, dokonca s tým, že sa dohodli, že vyzdvihne maloletého Z. sám pred jeho bydliskom, teda domom na Pereši, čo sa aj stalo a následne sa stretnú s matkou aj maloletou F. P. na detskom ihrisku na Pereši. Obe deti sa s ním srdečne a s radosťou zvalili, mali z neho radosť, spolu sa hrali a bez akéhokoľvek stresu či konfliktu. Sám upozornil matku, ktorá bola po celú dobu prítomná, že maloletá F. P. má špinavé punčošky zo šmýkalky a preliezok, čo matka evidentne zneužila. Pokiaľ by sa aj maloletá pomočila, čo on popiera, určite to nebolo zo strachu z neho, ako to prezentuje matka. Navyše stretnutie sa neukončilo predčasne, ale opäť vrúcnu rozlúčkou detí s ním, pričom ihrisko, kde sa stretnutie odohralo je monitorované kamerovým systémom s tým, že už požiadal o vydanie záznamu, ktorý po jeho obdržaní predloží ako dôkaz o živom tvrdení matky. K ďalším tvrdeniam matky o zhoršujúcom sa psychickom stave detí podotýka, že je nepochopiteľné ako mohla tak závažný stav po celý rok 2015 ignorovať a navštíviť s deťmi psychológa za celý rok len dvakrát. Matka sama uvádzala vo svojom podaní z 12.2.2016 v konaní 3T 106/2015 vedenom na Okresnom súde Košice II, že maloletý Z. absolvoval návštevu psychologičky len 20.3.2015 a 4.5.2015. V tom prípade sa javí, že je to práve matka, ktorá zanedbala psychický stav detí natoľko, že to viedlo k výraznému zhoršeniu ako to sama udáva. Navyše k zhoršeniu malo dôjsť v období, kedy sa s deťmi stýkal naozaj len sporadicky, keď mu to bolo matkou umožnené a takmer vždy v prítomnosti tretích osôb. Sama psychologička Mgr. G. pri jeho návšteve, keď konzultoval zdravotný stav detí uviedla, že je pre ňu zarážajúce, že on sa o deti viac zaujíma než matka. V ďalšom opäť poukazuje na zastavujúce uznesenie týkajúceho sa jeho trestného stíhania pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby, v ktorom boli citované závery znaleckého posudku č. 44/2015 z odboru psychológie, v rámci ktorého boli vyšetrené maloleté deti so záverom, že u oboch detí nebol zistený syndróm týranej osoby, taktiež neboli zistené trvalé následky po násilí v rodine, mohli byť len situačné reakcie, ktoré odzneli, nespôsobili negatívny dopad na ich psychiku. Tu sa opäť vynára otázka, kto je zodpovedný za zhoršenie stavu detí, o to viac, pokiaľ matka vo svojej výpovedi pred súdom 17.5.2016 v konaní 3T 106/2015 vedenom na Okresnom súde Košice II uviedla, že od marca 2016 ju nikdy nenapadol, teda nedošlo k žiadnemu incidentu medzi rodičmi. Ku konfliktu medzi ním a

deťmi nedošlo absolútne. Ako jediné vysvetlenie sa javí možnosť, že matka deti ovplyvňuje a posledný rok sa snaží pred maloletými deťmi vytvoriť negatívny obraz o otcovi. Do pozornosti dáva i vyjadrenie maloletého Z. uvedeného v posudku, že ani sám nevie, kde je pravda. Zároveň je preňho nepochopiteľné tvrdenie matky, ako môže vyžadovaný styk prinášať pre deti stresujúce situácie, keď tieto stretnutia si dohovára výlučne s matkou a uskutočňujú sa výlučne na mieste a v čase dohodnutom rodičmi. Navyše matka ho nikdy nežiadala o nerealizovanie stretnutia z dôvodu, že by to deťom vadilo. Matka v odvolaní tvrdí, že do konca r. 2015 nejavi o deti takmer žiaden záujem. Pravdou však je, že matka mu v styku s deťmi bránila. Stalo sa, že stretnutie s deťmi bolo sprevádzané hysterickým vystúpením matky, keď bezdôvodne prikazovala deťom stretnutie okamžite ukončiť, čo on nekomentoval, no s deťmi sa pokojne rozlúčil. Takéto správanie matky bezpochyby zarmucuje deti a zároveň v nich vyvoláva pocit neistoty a obavy, že stretnutiami s ním zrádzajú matku, že jej ubližujú. Pri jednom stretnutí sa mal. F. P. pýtala, či ju ešte ľúbi, lebo matka jej tvrdí, že už nie. Matka tiež po dobu niekoľkých mesiacov mu odmietla dať telefónne číslo na maloletého Z., ktoré mu po jeho odchode zmenila, zablokovala na facebookovom účte ich kontakt a podobne. On sa snažil o stretnutia s deťmi, pričom matka sa snažila vyjednať za stretnutia s deťmi majetkový prospech, napr. pokiaľ chcel častejšie vidieť deti, mal ju zapísať na LV v Tatrách. V minulom roku dokonca bránila deťom v styku aj s jeho matkou, teda starou matkou z jeho strany. Od začiatku roku 2016 je ich styk bezproblémový, opakovane uvádza, že s deťmi sa stretáva výlučne po dohovore s matkou, syna viackrát viedol do školy na angličtinu, či domov, so synom bol aj v kine. Matka v odvolaní tiež tvrdí, že v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia neuviedla podrobnosti, ktoré uvádza v odvolaní zo strachu z jeho reakcie. Toto tvrdenie je absurdné, okrem iného s ohľadom na to, že matka posledných 14 mesiacov neustále zahľucuje súdy a OČTK svojimi podaniami, v ktorých uvádza veľmi konkrétne a podrobné nepravdy, polopravdy, prípadne účelovo prekrúca realitu. Spolu bolo vedených 9 konaní, všetky konania okrem rozvodu iniciovala matka detí. Za absolútne nepochopiteľné považuje, že matka mu za celú dobu od januára 2016 ani raz nespomenula údajné zhoršenie psychického stavu detí, neinformovala ho o odbornom vyšetrení a jeho záveroch, ako ani o znaleckom posudku, naopak ďalej mu umožňovala a umožňuje stretávanie sa s deťmi. Zdôraznil, že pri vypracovávaní posudku znalkyňa hovorila výlučne s matkou, on o vyšetrení nemal vedomosť, napriek tomu, že matku v minulosti žiadal o informovanie o návštevách detí u psychológa. S poukazom na uvedené je toho názoru, že jeho obmedzenie styku s deťmi na rozsah požadovaný matkou môže mať veľmi nepriaznivý dopad na maloletých v tom zmysle, že ich obraz o ňom sa skreslí natoľko, že v budúcnosti si len veľmi ťažko obnovia prirodzené, pre zdravý vývoj detí, tak potrebné puto. Zdôrazňuje, že príčinou rozpadu manželstva je konflikt medzi rodičmi v dôsledku jeho nevery a nie vzťah maloletých detí s ním, či jeho správanie sa vo vzťahu k deťom. Je evidentné, že matka má sklon deti ovplyvňovať, podsúvať aj deťom nepravdivé a skreslené informácie, čím ich vystavuje neistote. Maloletí nevedia kde je pravda, či veriť tomu čo vidia a cítia alebo tomu, čo im tvrdí matka, ktorej prirodzene dôverujú. Boja sa, či stretávaním sa s ním nezraňujú matku. Je prirodzené, že musia mať stres z toho, ktorému z rodičov majú vyhovieť. Uvedené však nemožno riešiť tým, že sa mu obmedzí styk na 3 hodiny 1 krát do mesiaca v prítomnosti matky. Navyše je evidentné, že výlučný vplyv matky deťom neprospeje už dnes. Vyjadril názor, že krízu treba riešiť trezivo a hlavne za prispenia oboch rodičov, kde úloha matky zohráva zásadnú úlohu. Je pripravený aj na pravidelné návštevy detského psychológa, ktorý by maloletých spolu s rodičmi previedol týmto ťažkým obdobím. Matka však musí spolupracovať a nie naopak, deťom vštepovať, že ich stretávanie s ním je pre nich nevhodné. K vyjadreniu pripojil uznesenie ORPZ odboru kriminálnej polície z 29.6.2015 ČVS ORP-571/2-VYS-KE-2015 prepis SMS komunikácie medzi rodičmi, SMS správu z 2.6.2015 doručenú otcovi od jeho matky, mail odoslaný otcovi jeho právnej zástupkyňi, prehľad konaní vedených medzi rodičmi detí, správu Mgr. G. G. z 12.1.2016 o konzultácii s otcovi detí.

Kolízny opatrovník sa k odvolaniu nevyjadril.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 cit. ust. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie podľa § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k rovnakému právnomu záveru ako súd prvého stupňa, že v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia,

pretože nebola osvedčená naliehavosť potreby predbežnej úpravy pomerov maloletých detí vyžadujúca si okamžitý zásah súdu v záujme maloletých detí. Pokiaľ ide o návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia vo vzťahu k dočasnému zvereniu detí do jej osobnej starostlivosti a určení výživného z jej návrhu ani odvolania nevyplývajú žiadne skutočnosti, z ktorých by bolo možné odvodiť čo i len náznak nevyhnutnosti zásahu súdu do pomerov účastníkov konania nariadením predbežného opatrenia, keď v konečnom dôsledku sama uvádza, že prioritným bolo podľa jej názoru upraviť styk otca s maloletými deťmi. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že predbežným opatrením sa zásadne upravujú dočasne a provizórne tie pomery účastníkov konania, kde existuje hrozba vzniku nepriaznivých následkov, ktoré by mohli pred začatím konania alebo už v začatom konaní nastať a v prípade maloletých detí, ak si to vyžaduje naliehavý záujem maloletých detí. Z uvedeného dôvodu teda nie je možné dospieť k záveru, že v rámci konania o predbežnom opatrení je s konaním o predbežnej úprave styku obligatórne spojené aj konanie o úprave ďalších pomerov detí, teda pokiaľ ide o výchovu a výživu, na rozdiel od konania vo veci samej.

Pokiaľ ide o predbežnú úpravu styku otca s maloletými deťmi z predložených listín a ani ostatného obsahu spisu nevyplýva, že by sa otec domáhal styku matkou popisovaným spôsobom (chaoticky a nepredvídateľne) a že by práve styk otca s deťmi bol v príčinnej súvislosti so zhoršeným psychickým stavom detí. Tieto závery v konečnom dôsledku nevyplývajú ani z matkou predloženého znaleckého posudku a lekárskeho správ MUDr. E., keďže znalkyňa konštatovala, že deti sú zneistené rodinnou situáciou, trápí ich zlý vzťah medzi rodičmi, sú sklamané, či nahnevané z nesplnených sľubov otca, prípadne jeho údajným nezaujmom o ne, vracajú sa ku konfliktom medzi rodičmi z minulosti, v dôsledku čoho sa mal. Z. stavia do úlohy ochrancu matky, mal. F. P. je nadmerne fixovaná na matku, otca majú radi, ale sa ho boja. Znalkyňa tiež odporúča konkrétne usporiadanie pomerov detí a rodičov (zverenie do výchovy matky, vylučuje striedavú starostlivosť - i keď sa jej nikto nedomáha, úpravu styku - odlišne v znaleckom posudku ako v ňou vypracovaných lekárskeho správach o psychiatrickom vyšetrení detí), ktoré závery však prekračujú rámec odborných znalostí, pretože zasahujú do právneho posúdenia vecí, navyše bez znalosti ďalších skutočností vyplývajúcich zo spisu a čo je potrebné zdôrazniť bez toho, aby vyšetrila aj rodičov maloletých detí, preto na takéto závery resp. odporúčania nie je možné prihliadať. Z podaní oboch rodičov je zjavné, že vnímajú a hodnotia rovnaké situácie týkajúce sa realizácie styku otca s deťmi odlišne, pričom otcom predložená SMS komunikácia medzi rodičmi nenasvedčuje tomu, že by si styk s deťmi vynucoval spôsobom uvedeným matkou, skôr naopak, a z tejto komunikácie sa javí, že rodičia sú schopní do určitej miery aj kooperovať. Na základe doposiaľ zistených skutočností dospel odvolací súd k záveru, že predbežná úprava styku v súlade s návrhom matky nerieši základný problém a to odstránenie neistoty maloletých detí v prežívaní rodinnej situácie, keďže vzhľadom na svoj vek a psychický vývin, nedostatok primerane podaných informácií, ale i osobných skúseností s aktuálnymi vzťahmi rodičov nie sú schopné adekvátne vyhodnotiť tieto vzťahy medzi rodičmi a ani vzťahy rodičov k nim. V tomto smere je potrebné zdôrazniť, že aj priemerne empatické dieťa prežíva konflikty medzi rodičmi traumaticky, čo samozrejme narúša jeho zdravý psychický vývoj a môže viesť aj k ďalším zdravotným problémom. Zároveň je potrebné uviesť, že dieťa je vždy ovplyvňované prostredím a osobou, v starostlivosti ktorej sa nachádza, teda tzv. preferenčným rodičom a preberá jeho názory, ale aj vnútorné prežívanie, či už na úrovni vedomej alebo podvedomej. Uvedené by si mala uvedomiť predovšetkým matka, ktorá zabezpečuje osobnú starostlivosť o maloleté deti a to aj s poukazom na to, že v čase, kedy došlo zo strany otca k jej verbálnemu aj fyzickému atakovaniu (pred viac ako rokom) u detí nebol znaleckým vyšetrením zistený syndróm týranej osoby ani trvalé následky po násilí v rodine a tieto nespôsobili negatívny dopad na ich psychiku, pričom od uvedenej doby k žiadnym útokom voči nej zo strany otca nedošlo, preto je možné dospieť len k záveru, že práve nedostatok kontaktov detí s otcom, ktorý im neumožňuje utvrdiť sa v hodnotení vzájomných vzťahov medzi nimi a otcom, má v konečnom dôsledku negatívny dopad na ich psychiku a uvedený stav rozhodne nie je v záujme maloletých detí. Z uvedeného je zjavné, že sú to práve rodičia, ktorí potrebujú psychoterapeutické vedenie, ktoré by malo byť poskytnuté eventuálne aj maloletým deťom a to formou výchovného opatrenia, uložením povinnosti rodičom a deťom podrobiť sa odbornému poradenstvu (§ 37 ods. 2 písm. d/ Zákona o rodine) na príslušnom referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach, ktorý je samostatnou zložkou úradu práce so zameraním na poskytovanie poradenských a psychologických intervencií vo vzťahu k realizácii výkonu rodičovských práv a povinností za účelom odstránenia komunikačných problémov medzi rodičmi navzájom alebo medzi rodičmi a deťmi, psychologické pomoci a poradenstvom maloletému dieťaťu vo vzťahu k styku s rodičom a pod., v prípade ak rodičia doposiaľ neboli schopní odstrániť vzájomné negatívne vzťahy, nie sú schopní spolu komunikovať alebo nie sú schopní deti patrične usmerňovať a vychovávať k správemu

postoji k druhému rodičovi (zák. č. 305/2005 Z.z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení), pričom nie je vylúčené uloženie uvedenej povinnosti účastníkom konania nariadením predbežného opatrenia z úradnej povinnosti (§ 102 ods. 2 O.s.p.). Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil, podľa ods. 2 tohto ustanovenia sa stotožnil s jeho odôvodnením a na zdôraznenie jeho správnosti uviedol ďalšie dôvody.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.